

[Boeck-Hansen.]

talt ligger paa Linie med de faglærtes og i mange Tilfælde noget over. Dette gør, at de unge ikke faar Lyst til at gaa ind i Lære og lære noget, naar de ikke faar nogen økonomisk Fordel af det. Dette er efter min Mening en stor Fejl ved hele vort Løn-niveau. Den sidste Lov, vi fik her i Landet om Lønninger, var oven i Købet behæftet med nogle meget store Fejl, idet man inden for visse Industrier belønnede Folk, der ikke kunde følge med i Arbejdet, og dette gik naturligvis ud over dem, der var de flinkeste til deres Arbejde. Den Slags Ting straffer sig.

Men dertil kommer, at selv om Industrien nu kan klare det Lønniveau, vi har, kan Landbruget ikke, og det er navnlig de ufaglærte, der anvendes ude paa Landet. Dette har gennem Aarene medført, at der er mellem 30 000 og 40 000 færre Folk i Arbejde paa Landet end før. Og dette betyder, eftersom Landbruget er det Erhverv, der skaffer os den meste Valuta, at vi valutamæssigt set ikke kan bære det Lønniveau, vi er inde paa. Saa bliver Resultatet, at Priserne stiger, og selv om Lønningerne stiger, er der ingen, der faar Glæde af dette, naar Priserne stiger samtidig.

Nej, i Danmark er der nemlig kun en eneste Vej til Velstand, og det er Arbejde. Derfor skal man heller ikke forfølge dem, der skaffer Arbejde, men man skulde søge at give dem lidt mere Luft, lidt mere Plads og Raaderum til at udvikle Initiativet. Man ser med en vis Ringeagt paa dette at være erhvervsdrivende; de Folk har man kun Brug for, naar der er Tale om Udskrivning af Skatter. Men Ulykken er den, at vi har for faa Arbejdsgivere her i Landet. Havde vi blot nogle Hundrede Stykker flere af den Slags, var vi ude over det hele; bare vi havde nogle, der kunde sætte Folk i Arbejde. Derfor mener jeg, man skulde prøve paa at give dem Plads, give deres Initiativ lidt mere Raaderum, end det har i Øjeblikket. Statsarbejder kan aldrig afløse det frie Initiativ.

Hvordan er det for Resten gaaet med de 30 Mill. Kr., man i Fjor bevilgede til Statsarbejder eller andre offentlige Arbejder, der skulde medføre, at de arbejdsløse og navnlig de langvarigt arbejdsløse skulde blive beskæftiget? Den højtærede Statsminister sagde i Trontalen, at der var anmeldt Arbejder, der baandlagde de 25 Mill. Kr. Nu vil jeg gerne spørge: Betyder det, at man har gennemgaaet de anmeldte Arbejder og erkendt, at disse Arbejder hører ind under den paagældende Lov? Siden man nu siger, at disse Penge er baandlagt,

hvem er det da, der har gennemgaaet alle disse Forslag? Jeg har hørt noget om, at man har ansat en dygtig Ingeniør til at gøre dette, og det er vist ogsaa paa høje Tid, eftersom der er gaaet et halvt Aar, siden Loven blev vedtaget, og siden Arbejdet i alt Fald delvis skulde have været i Gang, og vi har kun et halvt Aar til Lovens Udløb.

Saa kan man naturligvis søge at faa Loven forlænget, men det vil altsaa sige, at vi havde Ret, da vi sagde, at man slet ikke kunde naa at faa anvendt alle de 30 Mill. Kr. i Løbet af dette Aar, saa at man meget godt kunde have sat Beløbet betydeligt ned — dette store Beløb var kun Blændværk og intet andet. Det vilde ogsaa være rigtigt, naar Loven skal forlænges, at forklare Rigsdagen, hvad det egentlig er, Pengene skal bruges til, saa man paa Forhaand er klar over det. Det undrer mig for Resten, at Dobbeltsporet i Østjylland kan komme ind under denne Lov, for det er da et Arbejde, der burde være gjort for Aar og Dag siden, længe før Lyntogene blev sat i Gang paa denne Banestrækning.

Mens jeg taler om Arbejder, vil jeg gerne fremføre, at der er et Omraade, hvor vi er langt tilbage herhjemme, og det er med Hensyn til at faa fjernet Affald. Det er særlig Byerne, og maaske specielt København, det drejer sig om; men efterhaanden som Stationsbyerne vokser op, bliver det ogsaa for dem et stort Spørgsmaal, og navnlig har det naturligvis Interesse for de Byer, der ligger inde i Landet. Have og Fjorde kan i Almindelighed tage imod meget, uden at der sker nogen nævneværdig Skade, og derfor kan de mindre Byer, der ligger ved Vandet, klare sig længe; men allerede naar der bliver Tale om noget større Byer, som ligger ved smallere Farvande, bliver det meget hurtigt galt. Jeg skal ikke nævne Eksempler for ikke at forurolige nogen, men de paagældende Borgere kan gaa ned til Strandbadeanstalterne og se paa Vandet der, og hvis de ser rigtig efter, vil de nok opdage, der er noget galt.

Jeg kan dog ikke lade være med at nævne selve København, der ligger ved det tidligere saa dejlige Øresund, hvor man kunde tage sig herlige Svømmetur, men nu er der lagt en Dæmper paa Herligheden, en Dæmper af noget olieagtig Karakter, saa det er rigtigt af Sundhedsautoriteterne at forbyde Ungdommen at tage Svømmetur baade i søndre og nordre Spildevandsrende; men dette er jo nu alligevel en kedelig Løsning.

Men er det galt at forurene Saltvandet,